

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētos lēmumus nevarot pamatot ar FP7 dotācijas nolīguma II pielikuma II.5. panta 3. punkta d) apakšpunktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajos lēmumos neesot ievērotas piemērojamās formas un procesuālās prasības un esot pārkāpts labas pārvaldības princips.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājas patiesais nodoms esot veikt prettiesisku ieskaitu, nevis noteikt piesardzības pasākumus.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētie lēmumi esot pamatoti ar atbildētājas prettiesiskiem diskrecionāriem lēmumiem.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajos lēmumos esot pārkāpts samērīguma princips.

Prasība, kas celta 2015. gada 12. oktobrī – Eurorail/Komisija un INEA

(Lieta T-589/15)

(2016/C 027/78)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eurorail NV (Aalst, Beļģija) (pārstāvji – J. Derenne, N. Pourbaix un M. Domecq, advokāti)

Atbildētājas: Innovation and Networks Executive Agency (INEA) un Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt saskaņā ar LESD 272. pantu, ka INEA 2015. gada 17. jūlija lēmums, ar kuru izbeidz Dotācijas nolīgumu ⁽¹⁾ un uzdod atgūt daļu no prasītājam izmaksātā avansa ir prettiesisks un nav izpildāms, un ka galīgā prasītajam izmaksājamā dotācijas summa ir nosakāma EUR 951 813 apmērā;
- pakārtoti, prasītājs apgalvo, ka Komisija un INEA ir līgumtiesiski atbildīgas par prasītajam ar lēmumu nodarītajiem zaudējumiem un lūdz uzdot atgūt EUR 581 770 (un procentus);
- pakārtoti, noteikt INEA/Komisijai atsaukt lēmumu, un
- piespriest INEA/Komisijai atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza šādus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka INEA un Komisija ir rīkojušās pretrunā saviem pienākumiem atbilstoši Dotāciju nolīgumam. Līdz ar to prasītājs apgalvo, ka tās ir prettiesiski izbeigušas Dotāciju nolīgumu un uzdevušas prasītājam izmaksāto avansu atgūšanu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka INEA un Komisija ir pārkāpušas līgumtiesisko saistību izpildes labā ticībā principu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka INEA un Komisija ir pārkāpušas prasītāja tiesisko paļāvību.

⁽¹⁾ Dotācijas nolīgums MPO/09/058/SI1.5555667 "RAIL2" (Marco Polo II Call 2009).

Prasība, kas celta 2015. gada 19. oktobrī – *Europäischer Tier- und Naturschutz* un *Giesen*/Komisija
(Lieta T-595/15)
(2016/C 027/79)
Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. (Much, Vācija) un Horst Giesen (Much) (pārstāvis – P. Brockmann, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2015. gada 17. augusta lēmumu nerīkoties, kurš paziņots 2015. gada 24. augustā,

attiecībā uz Eiropas apvienību tiesību izveidi tās likuma priekšlikuma formā, kurš vairs netiek publicēts, vai redakcijā ar grozījumiem pieļaujamos ietvaros, kurā pārrobežu altruistiskas darbības tiek pielīdzinātas apvienībām ar mērķi gūt peļņu, pakārtoti,

attiecībā uz apvienošanās un apvienību valsts tiesību saskaņošanu pārrobežu altruistisku darbību gadījumā;

— tādejādi uzdot Eiropas Komisijai atjaunot tiesisko stāvokli LESD 266. panta izpratnē, atturoties no stāvokļa pasliktināšanas 1. un 2. prasījuma izpratnē, kas var kavēt vai apgrūtināt šī stāvokļa atjaunošanu, un

— piespriest atbildētājai un iespējamām personām, kas iestājušās lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji kritizē to, ka nav tikušas izveidotas Eiropas apvienību tiesības, pastāvošās diskriminācijas saglabāšanu un kolektīvās un individuālās apvienošanās brīvības aizskārums.

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis pārkāpts ECPAK 11. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 20. pants, vispārējie tiesību principi LES 6. panta 3. punkta izpratnē un Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās Cilvēktiesību deklarācijas 20. pants.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir tikušas pārkāptas tiesības uz vienlīdzību likuma priekšā (Hartas 20. pants un ECPAK 14. pants), kaitējot morālajām vērtībām un altruistiskām apvienībām.